

El desafiament terrorista

Les set trampes amb el Daeix

Eduard Soler i Lecha
Lurdes Vidal Bertran

Eliminar el Daeix, l'autoproclamat Estat Islàmic, ni és fàcil ni serà ràpid. És un camí ple de trampes.

La primera és la precipitació. En vista d'una tragèdia d'aquestes característiques, els dirigents polítics se senten pressionats a fer alguna cosa. En anglès es diu "do something-ism", i sol anar associat a

EDUARD SOLER I LECHA, coordinació d'investigació del Cidob
LURDES VIDAL BERTRAN, responsable de l'àrea del Món Àrab i la Mediterrània, Iemed

un risc de sobreactuació. Empeços per la necessitat d'actuar, de temperar els ànims de la ciutadania i, fins i tot, d'alleujar la seva consciència, poden arribar a confondre els instruments que tenen a l'abast amb la resposta que l'amenaça requereix.

Això ens porta a la segona trampa: la via militar com a única resposta. El Daeix és una amenaça complexa i un enemic no convencional al qual cal fer front amb una bateria de respostes. A escala militar, els bombardejos només tindran èxit si van acompanyats d'un suport terrestre fonamentalment local. A escala material, cal reforçar la intel·ligència financera, llui-

tar contra el tràfic il·lícit d'antiguitats, eliminar el mercat negre de petroli i d'armes i tallar els mecanismes de captació i reclutament. En l'àmbit social, cal qüestionar-se en què fallen unes estructures socials europees incapaces de prevenir les derives radicals i violentes. A escala doctrinal, s'han de desmuntar el proselitisme i les interpretacions de l'islam fomentades des del Golf. I, per no caure en errors del passat, cal articular una estratègia sostenible per omplir el buit de poder que deixaria el Daeix si finalment fos expulsat dels seus feus a Síria i l'Iraq.

Vet aquí la tercera trampa: pensar que qui va crear el problema en

té la solució. El Daeix no existiria, o en tot cas no en la forma i magnitud actuals, sense Baixar al-Assad. Li va proporcionar una causa contra la qual podia lluitar, va intensificar la dimensió sectària del conflicte i li va donar oxigen alliberant presos, comprant-li petroli, atacant els seus rivals i guardant-se d'entrar en confrontació directa fins fa poc més d'un any. No estem davant un dilema moral, sinó davant la constatació que la victòria d'Al-Assad esperonaria el radicalisme i el desig de venjança.

La quarta trampa és molt francesa, i consisteix a creure que les altres parts en conflicte també

perceben el Daeix com la seva principal amenaça. Olivier Roy a les pàgines del *The New York Times* apuntava que els actors regionals i locals s'estimen més la contenció d'aquesta amenaça que arriscar-se que els seus enemics ocupin el seu lloc. Tampoc no queda clar que Rússia i els EUA vegin el Daeix com una amenaça existencial. El gran perill per a França és esperar més del que la resta està disposada a donar i, sobretot, deixar-se portar pels cants de sirena de Moscou.

Sobredimensionar el poder del Daeix és la cinquena trampa en què molts han caigut i de què s'hauria d'escapar com més aviat millor. El Daeix són uns milers de persones que de cap manera es poden arrogar la representativitat de mil cinc-cents milions de musulmans. El Daeix no és un Estat, encara que pretengui ser-ho. No és un exèrcit, encara que actui com si ho fos. No és omnipresent, encara que ho sembli. El ressò mediàtic que donem a les seves sofisticades produccions audiovisuals, la repetició intensiva d'una terminologia perversa que parla de califats i de gihad només serveix per legitimar-lo. Repetir els seus mantres, estigmatitzar l'islam, estendre el pànic i materialitzar un presumpte xoc de civilitzacions podria ser el seu màxim èxit, i gairebé ho estan aconseguint.

El Daeix irromp quan Al-Qaida estava en hores baixes, amb franquícies locals reconvertides al crim organitzat. I d'aquí sorgeix la sisena trampa: pensar que es podrà lluitar contra el Daeix de la mateixa manera que es va lluitar contra Al-Qaida. No és només que

Estigmatitzar l'islam i estendre el pànic podria ser el seu màxim èxit, i gairebé ho estan aconseguint

la lluita global contra el terror fos infructuosa, sinó també que ara el fenomen gihadista està menys travat teològicament i és més digerible en forma de missatges ràpids i fàcils. Els combatents ja no es radicalitzen en presons o mesquites, sinó en apartaments i entorns difusos com les xarxes socials. Són processos més individuals i els perfils van canviant: més joves, més dones, nous conversos no a l'islam, sinó a una radicalitat violenta. Les lents amb què desxi-fràvem Al-Qaida podrien arribar a servir per entendre les arrels del fenomen, però no per lluitar-hi.

La setena i última trampa és una vella coneguda a Espanya: la utilització partidista de l'amenaça terrorista. Una trampa que s'eixampla quan hi ha eleccions a tocar, com passa a França amb les regionals del mes vinent. Però no és només França. En molts països europeus, i més recentment als Estats Units, s'està utilitzant políticament la qüestió dels refugiats, als quals s'associa perversament al terrorisme. I, més a prop de casa, les disputes polítiques no haurien de ser obstacle per a la coordinació entre les diferents administracions públiques en matèria de lluita antiterrorista.

Són tantes les trampes que potser serà impossible evitar-les totes. La tragèdia seria caure en totes alhora. ●

ECONOMIA
XX TROBADA D'ECONOMIA A S'AGARÓ
27 | 28 DE NOVEMBRE DE 2015

Organitzen:

CONSOLIDAR UN NOU CREIXEMENT: ESTABILITAT I MERCAT EXTERIOR

DIVENDRES 27 DE NOVEMBRE

- 17.00 h Taula 1: ESTABILITAT POLÍTICA I ECONOMIA**
Intervenien: David Vegara, professor associat ESADE i membre Consell d'Administració del Banc Sabadell
 Alberto Montero, responsable de l'Àrea d'Economia de Podemos
 Antonio Roldán, membre de l'equip econòmic de Ciutadans
 Manuel de la Rocha, secretari d'economia del PSOE
 Álvaro Nadal, secretari d'Estat. Director de l'Oficina Econòmica del President del Govern
President-Conductor: Josep Lluís Bonet, president de la Cambra de Comerç d'Espanya
- 19.30 h SESSIÓ INAUGURAL**
Intervenien: Anna Balletbò, presidenta de la Fundació Internacional Olof Palme
 Miquel Valls, president de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona
 Santi Vila, conseller de Territori i Sostenibilitat en funcions
President-Conductor: Enric Juliana, director adjunt de La Vanguardia
- 21.00 h SOPAR-DEBAT**
Intervenien: Francina Armengol, presidenta de les Illes Balears
 Miquel Iceta, primer secretari del PSC
 Ximo Puig, president de la Generalitat Valenciana

DISSABTE 28 DE NOVEMBRE

- 10.00 h Taula 2: TECNOLOGIA I NOVA ECONOMIA**
Intervenien: Joaquim Serra, conseller i director de Relacions Institucionals de Natura Bissé
 Arnaldo Muñoz, director general d'Airbnb a Espanya i Portugal
 Susana Tintoré, directora general de Barcelona Activa
 Aleix Valls, director Programa d'Emprenedoria i Innovació Mobile World Capital Barcelona
President-Conductor: Jordi Schoenenberger, soci de Deloitte
- 11.30 h PAUSA**
- 12.00 h Taula 3: GLOBALITZACIÓ I MARCA**
Intervenien: Fred Hoffmann, CEO del Grup MCI
 Rosa Tous, vicepresidenta corporativa de Tous
 Susana Monje, vicepresidenta i responsable de l'Àrea Econòmica del F.C. Barcelona
 Pablo Vázquez, president de Renfe i ex-director de Fedea
President-Conductor: Fernando Casado, director del Consejo Empresarial para la Competitividad
- 13.45 h CLOENDA**
Intervé: Jorge Fernández Díaz, ministre de l'Interior
- 14.30 h DINAR AMB EL MINISTRE**

PREU | 500 € [inclou la inscripció, l'allotjament i els àpats]

LLOC | S'Agaró Hotel [Platja de Sant Pol - 17428 Platja d'Aro - Costa Brava]

INSCRIPCIONS | Fundació Internacional Olof Palme - 932 530 730 - info@fiop.net

Patrocinen:

Deloitte.

Col·laboren:

